

Fremsat den {FREMSAT} af socialministeren (Eva Kjer Hansen)

Forslag

til

lov om ændring af lov om social service (Befordringsgodtgørelse i forbindelse med specialrådgivning i VISO)

§ xx

I lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 222 af 22. marts 2006, § 3 i lov nr. 288 af 7. april 2006, og senest § 83 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation yder godtgørelse for nødvendig befordring til og fra specialrådgivning og andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed, når borgere modtager gratis vejledende specialrådgivning efter § 13, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter stk. 1, skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel.

Stk. 3. Godtgørelse for udgifter efter stk. 1 ydes kun, når afstanden til behandlingsstedet overstiger en af socialministeren fastsat grænse.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler om befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed.«

§ xx

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrund og formål

Som led i udmøntningen af kommunalreformen på det sociale område foreslås det med lovforslaget, at den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation - VISO - også dækker borgerens befordringsudgifter i de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning, og VISO henviser borgeren til specialrådgivning.

VISO yder gratis vejledende specialrådgivning til såvel kommuner som borgere i de mest specialiserede og komplicerede enkeltsager. VISO bistår tillige kommunen med gratis vejledende udredning af dens borgere i de få mest specialiserede og komplicerede enkeltsager på det sociale område.

I sager, hvor VISO yder udredning af borgeren, afholdes befordringsudgiften af kommunen, idet det er kommunen, der skal henviser borgeren til udredning i VISO. Udredning er – modsat specialrådgivning – et egentligt sagsforberedende skridt, som danner grundlag for den kommunale myndigheds valg af indsats. Henvendelser til VISO om udredning skal derfor altid ske via kommunen. Borgeren kan ikke selv henvende sig til VISO om udredning.

Kommunen afholder tillige befordringsudgiften, hvis kommunen som led i behandlingen af en sag anmoder VISO om specialrådgivningsydelser, der indebærer udgifter til befordring for borgeren.

I de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning, og VISO henviser borgeren til specialrådgivning, skal kommunen ikke afholde befordringsudgiften, da det ikke er kommunen, der har foranlediget specialrådgivningen i VISO. Lovforslaget indebærer, at VISO i disse sager afholder den udgift til befordring, som er en forudsætning for at borgeren kan modtage VISOs specialrådgivningsydelse.

Formålet med lovforslaget er dermed at understøtte borgerens brug af VISOs specialrådgivningsydelser.

VISO udgør en forbedring i forhold til den nuværende amtskommunale specialrådgivningsstruktur, idet VISO - uafhængigt af kommune- og regionsgrænser - stiller specialrådgivningsekspertise til rådighed for borgerne og etablerer et samlet og landsdækkende overblik. I modsætning til i dag vil borgeren dermed kunne komme til at rejse langt efter den rigtige specialrådgivning. Hvis befordringsudgifterne fuldt ud skal afholdes af borgeren, vil det kunne være en hindring for borgerens brug af VISOs ydelser.

Lovforslaget medfører, at VISO afholder udgifter til borgerens transport til VISOs eksperter i de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning. Befordring skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel.

Lovforslaget medfører endvidere, at VISO kan yde dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse med henvisning af borgeren til specialrådgivning. Det drejer sig bl.a. om nødvendig befordringsgodtgørelse til ledsager, udgifter til nødvendig overnatning samt time- og dagpenge.

Befordringsgodtgørelse og andre nødvendige rejseudgifter ydes kun, når afstanden til behandlingsstedet overstiger en af socialministeren fastsat grænse.

Forslaget sammenholdt med de gældende regler

Efter gældende regler betaler kommunen eller amtskommunen befordringsudgifter, hvis den henviser borgeren til specialrådgivning eller udredning som led i behandlingen af en sag, mens borgeren selv må afholde udgiften, hvis der er borgeren selv, som henvender sig til en specialrådgivnings-ekspert.

Dette medfører ikke de store transportudgifter for borgeren, som typisk vil henvende sig til eksperter inden for amtsgrænsen.

Også efter 1. januar 2007 er det kommunen, som betaler befordringsudgifter, såfremt den henviser borgeren til specialrådgivning eller udredning i VISO.

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Det forventes, at der vil være merudgifter til befordring og administration af ordningen i VISO. Dette skal afholdes indenfor VISOs eksisterende ramme til specialrådgivnings- og udredningsydelser. Der overføres dog som følge heraf et mindre beløb fra netværksdelen til VISO-central.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for borgerne

For at borgeren kan få dækket transportudgifter m.v., skal borgeren indsende udgiftsbilag m.v. til VISO.

Forholdet til EU-retten

Ingen.

Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt til høring hos:

Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det forventes, at der vil være merudgifter til befordring, ledsagelse, mv. Dette skal afholdes in-

		denfor VISOs eksisterende ramme til specialrådgivnings- og udredningsydelse. Lovforslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det forventes, at der vil være merudgifter til administration af ordningen i VISO. Dette skal afholdes indenfor VISOs eksisterende ramme til specialrådgivnings- og udredningsydelse. Der overføres dog som følge heraf et mindre beløb fra netværksdelen til VISO-central. Lovforslagets administrative konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § xx

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at VISO afholder udgifter til borgerens transport til VISOs eksperter i de tilfælde, hvor borgeren selv henvender sig til VISO om specialrådgivning. Befordring skal ske med det efter forholdene billigste forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når afstanden til behandlingsstedet overstiger en af socialministeren fastsat grænse.

Lovforslaget indebærer endvidere, at VISO kan yde dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse med henvisning af borgeren til specialrådgivning.

Socialministeren fastsætter efter forhandling med undervisningsministeren i en bekendtgørelse nærmere regler om ydelse af befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at afstanden mellem borgeren og specialrådgivningen skal ligge over en fastsat grænse - som udgangspunkt 50 km. – før der ydes befordringsgodtgørelse og andre nødvendige rejseudgifter fra VISO. Denne grænse svarer til grænsen for befordringsgodtgørelse efter sundhedslovgivningen ifølge Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Derudover vil der blive fastsat mulighed for befordringsgodtgørelse til ledsager, såfremt ledsagelsen er nødvendig på grund af patientens alder eller helbreds-tilstand og til godtgørelse for nødvendig overnatning samt time- og dagpenge m.v.

Til § xx

Loven foreslås at træde i kraft 1. januar 2007.